

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficiarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

118. Parochiæ annexæ monasterio qualis instituendus Vicarius, temporalis
an perpetuus, sœcularis, an regularis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Cap. III. De Capellaniis,

modi Vicariarum, quam utiliter leges; qui etiam ibi observat, fieri quandoque erectionem hujusmodi Vicariarum ad partem; hoc est sine aliqua provisione; quandoque etiam simul, hoc est, una cum provisione, ita ut unico contextu erigatur & conferatur. De cetero non institui Vicariam perpetuam in Ecclesia curata & parochiali de jure, quando ea habet Rectorem, nisi illa parochialis sit annexa alicui Ecclesiae, notat Corrad. cit. c. 9. n. 8. citans c. exstirpanda de preb. & Glof. ibidem, V. per-

Questio 116. A quo constituendi Vicarius perpetui?

Respondeo primò in genere: Vicarium perpetuum non constitui nisi vel per Papam, vel per Episcopum, vel per ipsum curatum seu principalem Rectorem. Lott. l. 1. q. 20. n. 130. Haec enim sunt tres illa persona, à quibus omnino necesse est pendere, & quidem immediate cujuscunq[ue] Ecclesiae curam. Hoft. in c. cum non ignoret, de prab.

2. Respondeo secundò in particulari: Vicarios perpetuos in parochialibus unitis non ad liberam Ordinariorum deputationem, sed ad nominacionem illorum, ad quos spectant Ecclesia unita vel beneficia, in quibus erigitur Vicaria, spectat. Sic expressè statuit Pius V. in Constitutione sua cit. Barb. loc. cit. n. 45. Garc. p. 9. c. 2. n. 294. atque ita nominatio ac veluti institutio Vicarii perpetui pertinet ad Rectorem principalem, v. g. qui parochiam suo beneficio aut prælaturæ unitam habet; præcedente tamen examine & consensu Episcopi sive Ordinarii. Laym. ad tit. de off. Vicarii. n. 1. Atque haec constitutio Plana locum etiam habet, dum Vicaria tales vacant in mense reservato, vel cadunt sub alia reservatione, ita ut non obstante tali reservatione possit dicta præsentatio seu nominatio, & deputatio fieri, modò deputati Vicarii expediant novam provisionem, & solvant annatam, ad quod tenebuntur, antequam ad possessionem admitti possint; de quo vide Barb. loc. cit. & Garc. fusè. n. 304. & seq.

Questio 117. An in constituendo Vicario perpetuo non tantum nominatio Rectoris principalis, sed etiam consensus patroni intervenire debeat?

Respondeo: si parochialis Ecclesia unita sit Prælatura seu beneficio electivo, in institutione Vicarii non est requirendus consensus Patroni; quia is per unionem, saltem, si cum illius consensu facta fuit, censetur amisisse jus præstantandi, nisi id specialiter sibi reservarit; Laym. ad c. 3. de off. Vicar. n. 3. citans Gl. in idem caput. V. Episcopi. Lapum. in Clem. unic. de off. Vicar. & se ipsum Theolog. Moral. l. 3. tr. 2. c. 9. n. 9. In aliis vero casibus v. g. dum propriæ amplitudinem parochia constituta est Capella, seu Ecclesia filialis principiori subiecta, ita ut in ea Vicarius à principali Rectore cum Episcopi approbatione ponendus sit; requirendus est quoque patroni consensus, & simultanea præsentatio; hoc est, Vicarius perpetuus pro ista Capella præsentari deber Episcopo à Rectore principali & patrono simul; cum patrono competat præsentare ad titulum parochia à se fundata, dotata & edificata. Laym. ibid. n. 4. citans pro hoc Innoc. & Butrio in cit. c. 3.

Lapum & Zabarel. in cit.
Clem. unic.

Questio 118. Parochia annexæ monasterio qualis instituendus Vicarius, temporalis, an perpetuus; secularis, an regularis?

Respondeo ad primum: inspiciendum est, quid ante hac confuetum fuerit; & quid in literis facta unionis seu incorporationis continetur; quia status Ecclesiæ non facile immutandus est, argumento c. sicut. de suppl. negl. prel. ubi id notat Andr. Butrio &c. Laym. ad cit. c. 8. citans Garc. p. 11. c. 2. n. 4. Barb. de potest. Epis. p. 3. alleg. 72. & 189. Salvo tamen semper eo, quod, ut dictum, Episcopus si Ecclesia expedire videatur, possit ordinare, ut Ecclesia deinceps per Vicarium perpetuum ordinetur, tametsi antehac semper temporalem habuerit; excipiendo tamen iterum ab hoc ipso decreto Trid. casus paulò autem enumeratos.

2. Respondeo ad secundum: si Rector principalis sit secularis, v. g. Præpositus aut Capitulum Collegiatæ secularis, institui non potest regularis; si autem Rector principalis est regularis v. g. Abbas vel monasterium, cui unitur parochia, constitui potest regularis ad nutum amovibilis, nisi in literis unionis expressum sit, ut per Vicarium secularis administretur parochia, vel nisi longissimo tempore per secularis administrata sit, praesertim si intitulatus fuerit. Laym. loc. cit.

Questio 119. An, & qualiter Vicarius sibi substituere possit alium Vicarium?

Respondeo primò: Vicarius, etiam perpetuus & intitulatus nequit sibi substituere alium Vicarium perpetuum. c. clericos de officiis. Vicar. Luca de paroch. d. 17. n. 3. Azor l. 3. c. 6. q. 10. Castrop. de benef. d. 1. p. 8. n. 4. Laym. ad c. 4. de off. Vicar. n. 1. dicens de hac re neminem dubitare; nam nequidem ipse parochus seu Rector ordinarius Ecclesiæ talen Vicarium instituere potest; Laym. ibid. cumque idem titulus Vicaria spectare simul nequeat ad duos, non magis Vicarius perpetuus Vicarium perpetuum, sibi deligere potest, quā Rector alium secum Rectorem: quod autem procurator ad item vel inceptum negotium possit sibi substituere alium, inde est, ait Azor loc. cit. quod is tunc evadat quasi Dominus litis vel negotii.

2. Respondeo secundò: potest nihilominus Vicarius perpetuus suopre seu proprio jure ex justâ causâ substituere sibi Vicarium temporale ad breve tempus. Barb. Castrop. Laym. loc. cit. cum communī, non obstante quod industria Vicarii ad sui constitutionem delecta sit, & in propria persona residere teneatur, ut ibid. Barb. quin imò poterit id tradendo illi totum officium seu administrationem suam. Laym. loc. cit. citans Hoft. in cit. c. 4. n. 5. Butrio & Zabarel. cum Vicarius perpetuus non sit delegatus, sed ordinariam curam & jurisdictionem habeat; adeoque non minus id possit, quam parochi aliquie curati non Vicarii. Castrop. loc. cit. Laym. citans Innoc. Item poterit id absque eo, quod requirendus sit consensus patroni, etiam si beneficium esset jurispatronatus laicorum; Castrop. loc. cit. n. 2. citans Lamb. l. 3. q. 5. a. 10. n. 1. & seq. Porro tempus breve specificat Castrop. ibid. nempe 15. dierum. Azor loc. cit. unam alteramvē hebdomadam qui etiam addit, dummodo raro substituat. Laym. ad duos meenses extendit; dum Vicarius perpetuus à parochiali abesse cogitur; quin etiam si præfensus est, infirmitate tamen detinetur,

ait